

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง "โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย" สรุปได้ว่า

4.1.1 นามวลี คือ ส่วนประกอบของประโยคที่ทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับ
คำนาม

4.1.2 หน่วยโครงสร้างของนามวลี แบ่งออกเป็น ประเภทใหญ่
2 ประเภท คือ

4.1.2.1 หน่วยหลัก คือ คำนามประเภทต่าง ๆ คือ

- ก. คำนามที่เป็นชื่อคน
- ข. คำนามที่เป็นชื่อสัตว์
- ค. คำนามที่เป็นชื่อสิ่งมีชีวิต นับได้
- ง. คำนามที่เป็นชื่อสิ่งไม่มีชีวิต นับไม่ได้
- จ. ภาวนาม

4.1.2.2 หน่วยขยายหน่วยหลัก คือ

- ก. หน่วยจำนวนมี
 - 1) คำจำนวน มี
 - ก) คำจำนวนประเภทที่ 1
 - ข) คำจำนวนประเภทที่ 2
 - ค) คำจำนวนประเภทที่ 3
 - ง) คำจำนวนประเภทที่ 4

- จ) คำจำนวนประเภทที่ 5
- ฉ) คำจำนวนประเภทที่ 6
- ช) คำจำนวนประเภทที่ 7

2) คำขยายจำนวน

ก) คำหน้าจำนวน

ข) คำหลังจำนวน

ข. หน่วยกำหนดมี

- 1) คำกำหนดประเภทที่ 1
- 2) คำกำหนดประเภทที่ 2

ค. ประโยคลดฐานะ

ง. หน่วยวลีกรรม แบ่งเป็น

- 1) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับจิตสัมผัส
- 2) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับจักขุสัมผัส
- 3) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับกายสัมผัส
- 4) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับโสตสัมผัส
- 5) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับฆานสัมผัส
- 6) คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับชีวสัมผัส

4.1.3 โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย มี ~~๘๖~~ โครงสร้าง ดังปรากฏ
รายละเอียดในบทที่ 2 ตอนที่ 2

4.1.4 ผู้เขียนได้ให้ลักษณะประจำตัวและเขตประยุกต์ของคำต่าง ๆ ในหมวด
คำอย่างต่าง ๆ ดังปรากฏในบทที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 วิทยานิพนธ์เรื่องนี้กล่าวถึงโครงสร้างของนามวลีที่มี หน่วยหลัก
หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด ประโยคลดฐานะ และหน่วยวลีกรรมเป็นองค์ประกอบเท่านั้น

แต่โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทยยังมีอีกหลายแบบ ที่มองประกอบแตกต่างกันไป จากที่ไคกลาวข้างต้น ผู้เขียนขอเสนอแนะว่าควรมีผู้ศึกษาโครงสร้างของนามวลีที่มีองค์ประกอบชนิดอื่น ๆ เพื่อใ้การศึกษาภาษาศาสตร์กว้างขวางยิ่งขึ้น

4.2.2 มีคำจำพวกหนึ่งซึ่งแต่เดิมเรียกว่า คำลักษณนาม ผู้เขียนคิดว่า

คำพวกนี้ควรเป็นคำจำนวน เช่น

ก	จำนวน 144 จีน หรือ 12 โหล
ล	ลักษณนามบอกประมาณ คือ ผาห่อหนึ่งมีรวมกัน 20 ชิ้น
ล	ไซท์กับผาลาย ผาพื้น ผาขาวมา และโสร่ง เป็นต้น
ไ	หน่วยนับกระดาษ 24 แผ่น
โ	จำนวน 12

คำเหล่านี้ส่วนมากเป็นคำมาจากภาษาต่างประเทศ และคำเหล่านี้ถ้าเขียนเป็นจำนวน อาจเขียนเป็น 144, 20, 24, 12 ตามลำดับ เมื่อนำไปใช้รวมกับคำจำนวนแล้ว คำพวกนี้จะอยู่ในตำแหน่งเดียวกับคำลักษณนาม ผู้เขียนเชื่อแน่ว่าคำพวกนี้ เป็นคำจำนวนควบกับคำจำนวนที่มาข้างหน้า และในรูปโครงสร้างผิว เราตัดคำลักษณนามออกเสีย ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะให้ผู้ที่วิจัยเรื่อง คำจำนวน หรือ คำลักษณนาม วิจัยดูว่า คำจำพวกนี้ควรอยู่ในหมวดคำหมวดใด

4.2.3 มีคำจำพวกหนึ่ง มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยากรรมย่อย และทำหน้าที่

ขยายคำกริยากรรมย่อย เช่น

4.2.3.1 คำที่ขยายสี เช่น ออย จี จวก แจง ปี

4.2.3.2 คำที่ขยายกลิ่น เช่น โฉ ตู คลง ฟุง

4.2.3.3 คำที่ขยายรส เช่น ปี จูค จิต จี

4.2.3.4 คำที่ขยายขนาด เช่น เพ็อย จุนจู

คำหลังคำกริยากรรมย่อยเหล่านี้ ผู้เขียนพบจดหมายโต้ตอบระหว่าง สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ กับ พระยาอนุমানราชชน (เสฐียรโกเศศ)

ในหนังสือ บันทึกเรื่องความรูทาง ๆ เล่ม • กังนี้

"...พบคำว่า หมี่ ในภาษาไทยใหญ่ แปลว่า คำมิก โกลคำวา คำมิกหมี่ พบคำในภาษากวางตุ้ง เหม แปลว่า หลัง ที่สุด ปลาย..." (หน้า 46)

"...เหมือนทานรคำ หมี่ และ เหม มากก็ทำให้เข้าใจความไค้ขึ้น คำมิกหมี่ คำปี้คี่ คำปี่ คำป้อ เห็นจะเป็นคำเดียวกันนั่นเอง ทั่ว ม เลื่อนเป็น ป แดง แดจ แดงแจ เห็นจะมาแต่ จา..." (หน้า 51-52)

"...คำปี้คี่ และ แดงแจค แดงแจ ทรงเห็นว่าจะเป็นคำเดียวกับ คำมิกหมี่ และแดงจา ชาวพระพุทธเจ้าไค้ निकเจลยวถึงคำ มิกหมี่ และ จา นี้ไม่ ยังมีคำที่ ประกอบกับสี่อื่อก 3 คำ คือ ชาวจวก เหลืองออย และ เขียวอี่ ในคำ จวก ชาวพระพุทธเจ้าพบในภาษาไทยชาวอานวา ชวก แปลว่า นัก ไช้ประกอบคำว่า ชาว หรือ สวาง เช่น ชาวชวก วา ชวานัก รุงชวก วา สวางนัก ไทยทาง อีสานและทางชลบุรีไซ้ จัวะ แทน จวก ส่วน ออย ทางอีสานมี เหลืองหอย แต่แปลว่า เหลืองออน ความตรงกันข้าม ส่วน อี่ สอยไม่พบ..." (หน้า 57)

"...คำที่ประกอบกับสี่ เข้ากับชาวพุกว่า ชาวจวก ก็มี ชาวจัวะ ก็มี ทานหาคำ แปลมาไค้คี่มาก คำที่ประกอบกับเหลืองไม่ไช้มีแต่ เหลืองออย เหลืองจอย ก็มี ถ้าเดินตามทางนี้ เขียวอี่ จะต้องเป็นเขียวจี่ ก็ไค้ เขมรมีคำ ชจี่ แปลว่าออน และเคยประกอบคำว่า เขียวชจี่ แปลว่า เขียวออน อันนี้ก็เป็นแนวเดียวกันไค้กับ เหลืองหอย ซึ่งหมายความว่า เหลืองออน แต่ที่จริงคำ ออย หอย โกลไป ชางนอย แม่จะเป็นเหลืองนอย ก็คงเป็นเหลืองออนอยู่นั่นเอง แต่ที่คี่จะเคา หลายชั้นเกินไปนอย..." (หน้า 66)

"...คำประกอบกับสี่ ที่ทรงสันนิษฐานว่า เขียวจี่ จะมาจาก เขียวชจี่

ข้าพระพุทธเจ้าเห็นพ้องในกระแสพระราชดำริ เพราะเสียง ชะ เป็นเสียงเบา เวลาพูดเผลอตัวอาจหลุดหายไปได้ ค้วยอยู่ในระหว่างเสียงหนักที่ เขียวจี้ กลายความหมายว่าเขียวจี้ค คงจะเป็นเพราะ ขจี เป็นคำต่างประเทศ ผู้ใช้อาจเข้าใจผิดในความหมายไปได้..." (หน้า 73)

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้ผู้ที่จะวิจัยเรื่องคำกริยากรรมย่อย วินิจฉัยคำประเภท
นิตย

4.2.4 ในการให้ลักษณะประจำตัวและเขตประยุกตของคำนั้น ผู้เขียนได้ให้เขตประยุกตของคำอย่างคร่าว ๆ จึงขอเสนอแนะให้ผู้ที่จะวิจัยเฉพาะเรื่อง ลักษณะประจำคำและเขตประยุกตของคำในหมวดคำต่าง ๆ ใดทดลองพิจารณาและศึกษาให้ละเอียดยิ่งขึ้น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย